

Adilə
Səfərova

Ruhum rahatdı daha

Sətirlerim kövrəlib,
ruhum yorğun düşübdü.
Sən qurduğun yuvanın,
özülü sökülübdü.
Yanıdayam deyirdin,
bizi ayırmaz zaman,
Sayrışan ulduzlar da,
mavi səma da, ay da
Şahidimizdi inan!
nə oldu birdən-birə,
Ay vəfasız, de ki nə?!
Qəlbimdə damla-damla,
Qəlbimdə zərrə-zərrə,
qurub toparladığım,
Arzumu, xəyalımı,
niyə yellərə verdin,
Axı nə idi səbəb?
Bir yalan işlədərək,
Kərpic-kərpic hördüyün,
inamla qoruduğun,
Başına pərvanədek,
dolandığın, döndüyün,
O binanı uçurdun...

Sanma ki, yalvarıram,
Sənsiz qala bilmirəm,
səni əllərim ilə,
Əbədilik uzağa,
lap uzağa buraxıb,
Arxanca göz yaşından
doyunca su səpmişəm.
İçim rahatdı daha,
olsan da, olmasan da.

....Külək əsir bayırda
Xəzəl göyə sovrulur.
Xatirən olan yeri,
İndi kədər, qəm tutur.

Əllərin əllərimdən aralı qalıb,
sirr saxlayan ürəyim
tənhalığa söykənib
içimdə qərib-qərib
təlatümlər başlayıb

Boz havaya, buluda
sən olmayan ümidə
nübar olan sevgiyə
indi vida oxuyur

payız...
həsərət qoxuyur...

Mən dəniz timsalıyam...

... İşvəsiylə, qəməsiylə,
Sevdaı olduğu
göy üzünə boylanar,
maviliyə boyanar,
paklığına Ay düşər,
ulduz ələnər,
nur çilənər...

ləpə-ləpə süslənər,
dalğa-dalğa cilvələnər...
... öz içində axışıyla,
qırçın-qırçın naxışıyla,
süzgün-süzgün baxışıyla...
sığal çəkib
sahillərin bəzər dəniz..
Mavi gözlü, mavi üzlü,
Bir gözələ bənzər dəniz
Fəqət...
Ləpədən sərhəddindən
O tərəfə baxa bilməz,
Yaşıl-yaşıl ormanlara, çəmənlərə
axa bilməz...
çırpınar...
çalxanar...
öz içində kükrər, coşar...
fırtınalar, təlatümlər yaşar...
bilər həddin,
yıxa bilməz səddin,
aşmaz sərhəddin...
yorğun düşər
şahə qalxan dalğaları
bitər qayalıqlarla qovğaları
barışib taleyiylə susar,
kükrüyər dəniz.
qoça bilməz iqbalından,
susqun-susqun öz içində yeriylər
dəniz...

... Məcərasına məhkum
mavi suların sirrindən,
ovsunundan yaxşı həliyəm,
mən də dəniz timsalıyam...
sinəm atda yosun rəngli
ümidlər var.
Ürəyimdə balıq-balıq
arzu coşar, istək yaşar...
Diləklər var dalğalanar, ləpələnər
kükrər, daşar...
fırtınalı, qasırgalı
gümanlar var
çırpılırlar könlümün nəm divarına,
çıxammazlar gerçəkliyin civarına...
... mən dəniz timsalı...
Dəniz sevdalıyam
Mavi gözlü suların dərindən
Yaxşı həliyəm...

Unutmaq nə çətinmiş

Yaz çiçəyin olanı,
Payıza döndərmisən.
Gül taxdıqın saçına,
Qırov, çən göndərmisən.

Ayazıyıb qəlb evi,
Könlü viranə qalıb.
Ağ alnına həsrətin,
Təzə cığırılar salıb.

Xəyalları didərgin,
Xatirən pəran-pəran.
Bir kərpic düşür hər gün,
Ay könlündə taxt hörən.

Nə qüruru yenilir,
Nə də sınırmır inadı.
Yad edib doğmaların,
Sənsən ən doğma yadı.

Sevgisi dərddə dönən,
Bu qadın nə mətinmiş.
İtirmək necə asan,
Unutmaq nə çətinmiş...

Payız

Qızılı dona bürüyər,
Çöl-çəmənə bəzər payız.
Ağacları üryan edər,
Yaşılını üzər payız.

Bir hikmət var ədasında,
Qəməsində, qadasında.
Yanıqlı nəy sədasında,
Havalanıb süzər payız.

Rüzgarlar qatar başını,
Kövrələr çatar qaşını.
Gildir-gildir göz yaşını,
Kirpiyinə düzər payız.

Edər bəxtlə qeylü-qalı,
Pərişan olar əhvalı.
Bəzəkli, teli xınalı,
Bir gəlinə bənzər payız.

Çiçəklənən Naxçıvanım

Qayaları qızıl rəngi,
Şiş uclu nizədir sanki.
Hər qarışı gül çələngi-
Vəsfinə qaynayır qanım.
Çiçəklənən Naxçıvanım.

Qapıcıq başı qarlı,
Gəmiqaya düz ilqarlı.
Əlincəsi şah vüqarlı,
Haçadağı şöhrət-şanım
Çiçəklənən Naxçıvanım.

Haqqın bükülməz qolusan,
Gəncleşsən də çox ulusan
Möhəşəmlik simvolusan
Qüdrətini necə danım
Çiçəklənən Naxçıvanım.

Abadlaşıb kənd-şəhərin,
Dan üzüsən sən səhərin
Beşiyisən sən bəşərin
Torpağına Nuhçıxanım,
Çiçəklənən Naxçıvanım.

Ucalırsan məğrur, mətin,
Gün-gündən artır şöhrətin.
Timsalısan sən cənnətin
Doğma yurdum, ruhum, canım,
Çiçəklənən Naxçıvanım.

Tükənməz od-ocağından,
Qoca Şərqin qucağında,
Qüdrətli sən bu çağında,
Səddlər aşır şöhrət, şanım,
Çiçəklənən Naxçıvanım.